Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 592: Trong Các Pháp Đối Đãi, Mà Nhìn Thấu Được Đạo Lý Thịnh - Suy - Vơi - Đầy
Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không
Thời gian: Tháng 05 năm 1995
Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore
Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 050)
Chuyển ngữ: Tịch Minh

◆

【若能於對待中，看出消長盈虛的道理。為之消息而通變之，以治理一切世事，不能不服其為世間聖人。】

【Nhược năng ư đối đãi trung, khán xuất tiêu trưởng doanh hư đích đạo lý. Vị chi tiêu tức nhi thông biến chi, dĩ trị lý nhất thiết thế sự, bất năng bất phục kỳ vi thế gian thánh nhân.】

【Nếu ở trong các pháp đối đãi (tương đối), mà nhìn thấu được đạo lý thịnh - suy - vơi - đầy (tiêu trưởng doanh hư). Nắm bắt được sự chuyển biến đó mà linh hoạt biến thông, để giải quyết mọi việc trên thế gian, thì không thể không khâm phục vị ấy chính là bậc Thánh nhân ở thế gian.】

Đây là nói ở thế gian có một hạng người cao minh, tuy không thể trị tận gốc, nhưng họ có thể trị ngọn, cũng được coi là điều rất hiếm có. Khi họ ở trong sự tương đối, tương đối thì liền có nhân quả, họ từ trong nhân quả mà nhìn ra được sự chuyển biến. Nhân quả không phải chỉ trong một đời, nhân quả thông suốt ba đời, cho nên Phật pháp không giảng là "nhân sinh", mà giảng là "duyên sinh". Vì sao không giảng nhân sinh? Bởi vì cái nhân đó sẽ biến đổi. Nhân gặp duyên sẽ biến thành quả, quả lại biến thành nhân, quả đối với sự phát triển tiếp theo, nó lại trở thành nhân. Cho nên nhân không phải là nhân cố định, quả cũng không phải là quả cố định; nhân sẽ biến thành quả, quả sẽ biến thành nhân. Vì sao nó lại biến đổi? Ở trong đó có một cái "duyên", duyên thúc đẩy sự biến hóa của nó. Do đó, Phật giảng là duyên sinh, không giảng nhân sinh. Người thông minh thì nhìn ra đạo lý này, họ có thể nắm bắt cái duyên này, nhìn ra đạo lý thịnh suy vơi đầy (tiêu trưởng doanh hư), chính là đạo lý biến hóa của nhân quả, họ đã nhìn ra rồi. Thế là họ đem cái duyên, cơ hội này nắm giữ lấy, thì có thể kiểm soát một cách có giới hạn sự biến hóa của nhân quả, có thể kiểm soát được một cách có giới hạn.

Giải quyết mọi việc trên thế gian. Ngày nay thế gian chúng ta rất loạn lạc, tai nạn dồn dập, xin hỏi Phật giáo có thể cứu được thế gian này không? Câu trả lời là khẳng định, tuyệt đối có thể cứu được thế gian. Điều đáng tiếc là người thế gian không chấp nhận, thế thì hết cách; nếu như người thế gian chịu chấp nhận, vui vẻ đón nhận, thì Phật pháp thực sự có thể mang đến cho thế giới này, cho tất cả mọi chúng sanh sự hòa bình an định, phồn vinh hạnh phúc, thực sự có thể đạt được. Một người tin tưởng, một người chịu học, thì một mình bạn đạt được; một nhà bạn tin tưởng, một nhà tu học, thì một nhà bạn đạt được; một đoàn thể của bạn tin tưởng, một đoàn thể tu học, thì đoàn thể của bạn sẽ đạt được, không lý nào lại không đạt được. Bên trong điều này có đạo lý chân thật, có phương pháp rất rõ ràng, vẫn là nguyên tắc đã giảng ở phía trước, chúng ta nắm bắt được chữ duyên, chỉ cần có thể tránh xa ác duyên, xả bỏ nó đi; nắm chặt lấy thiện duyên, không ngừng làm cho nó tăng trưởng, đoạn trừ mọi điều ác, tu tập mọi điều thiện, thì cảnh giới này lập tức liền biến đổi. Có không ít đồng tu nghe tôi giảng, đến hỏi tôi, họ nói: Thưa Pháp sư, khoảng bao nhiêu thời gian thì có thể nhìn thấy hiệu quả? Tôi nói với họ: Nếu chư vị chân thật nỗ lực, ba tháng sẽ thấy hiệu quả. Thời gian không dài. Ba tháng nếu chưa thể thấy hiệu quả, sáu tháng nhất định thấy hiệu quả.

Chúng ta đọc cuốn “Liễu Phàm Tứ Huấn”, tiên sinh Liễu Phàm tiếp nhận sự khai thị của Thiền sư Vân Cốc, nghiêm túc nỗ lực đoạn ác tu thiện, ba năm mới thấy hiệu quả. Tại sao tôi lại nói ba tháng là thấy hiệu quả? Tiên sinh Liễu Phàm trong ba năm đầu, nguyện lực đoạn ác tu thiện đó không mạnh mẽ, như có như không, không hoàn toàn nghiêm túc mà làm, ông ấy dường như đang làm thử nghiệm vậy, tập khí vẫn thường hay hiện hành, chưa được thanh tịnh hoàn toàn, cứ dùng dằng dây dưa, cho nên ba năm mới thấy hiệu quả. Thế nên, quý vị hãy quan sát tỉ mỉ. Nhưng về sau, ông ấy liền tiến bộ rất nhiều, hiệu quả đó càng ngày càng rõ rệt. Vì sao vậy? Ông ấy đã có tín tâm. Có tín tâm, ông ấy liền đặc biệt nghiêm túc, đặc biệt nỗ lực, cho nên hiệu quả đó vô cùng rõ ràng, hơn nữa thời gian lại vô cùng nhanh chóng. Quý vị xem ông ấy phát nguyện làm ba ngàn việc thiện, lần phát nguyện đầu tiên ba năm mới viên mãn; lần phát nguyện thứ hai làm ba ngàn việc thiện, chưa đến một năm đã viên mãn, càng ngày càng nhanh chóng. Do đó chúng ta thấu rõ đạo lý, hiểu được phương pháp, như lý như pháp mà tu hành, thời gian từ ba tháng đến nửa năm tuyệt đối sẽ thấy hiệu quả. Sự việc như thế này đặc biệt trong pháp môn Niệm Phật, chúng ta từ trong cuốn "Tịnh Độ Thánh Hiền Lục", "Vãng Sanh Truyện", nhìn thấy những ví dụ như vậy không ít. Đây là làm việc lớn, niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, ba tháng đến nửa năm đều thấy hiệu quả, huống hồ là những việc nhỏ ở thế gian này. Đây là những bậc thiện nhân thế gian dạy dỗ con người xu cát tị hung (hướng đến điều tốt, tránh xa điều xấu), tự cầu đa phước, Nho gia, Đạo gia đều căn cứ theo nguyên lý này để dạy dỗ người thế gian, đều có thể đạt được hiệu quả.